

ling i de pågældende kabelanlæg, er det principielt Televerkets sag at etablere de nødvendige jordstationer. Det er oplyst, at der kan blive tale om at give tilladelse til private kabelselskaber i tilfælde, hvor Televerkets levering af modtagerstation vil være forbundet med forsinkelse.

Sverige

Sveriges radiolov er ganske enestående i verden, idet det siden 1966 er fastsat i loven, at »radiomodtagere må oprettes og benyttes af enhver«. I en supplerende bestemmelse er det fastsat, at det, der modtages, ikke må udnyttes eller videregives.

Privates modtagning af programstof fra KMK-satellitter er således fri, men der fordrer tilladelse fra staten til fordeling af programstoffet i kabel-TV-anlæg. De nødvendige dekodere leveres alene til kabel-TV-anlægene.

Der er indtil nu givet 40 tilladelser, hvoraf Televerket har fået de 24.

Det skal tilføjes, at den nævnte svenske radiolov ikke sikrer overholdelse af den internationale ITU-forpligtelse til at forhindre og forbyde uautoriseret opsnappen af radiokommunikation. Dette betyder bl.a., at det i Sverige er frit at forhandle og bruge alle arter af modtagere. Som eksempel kan nævnes, at radiomodtagere, som er særligt indrettet til modtagning af telefonsamtaler over det nordiske biltelefonsystem (NMT), i stort omfang sælges og benyttes i Sverige, og i Malmø/Helsingborg-området er der således fri adgang til aflytning også af danske telefonsamtaler over biltelefonsystemet på Sjælland.

Vesttyskland

Nedtagning fra KMK-satellitter varetages udelukkende af Deutsche Bundespost. Tilladelse til fordeling i kabel-TV-anlæg gives af delstatsregeringerne. Det er oplyst, at der hidtil kun er givet tilladelse i delstaten Niedersachsen samt til kabel-TV-forsøg i Ludwigshafen, München og Berlin.

Belgien

Det er oplyst, at der kun vil blive etableret én station, som varetages af den belgiske teleadministration. Der overvejes udstedelse af tilladelser til private kabelselskaber.

Frankrig

I sommeren 1984 var der 4-5 stationer tilhørende teleadministrationen. Særlige regler, som kan tillade modtagning hos specielle grupper, var under forberedelse. Det har ikke kunnet oplyses, hvad der forstås ved specielle grupper.

Generelt

Spørgsmålet om risikoen for forstyrrelser af modtagningen fra KMK-satellitter er relevant i alle de nævnte lande på samme måde, som der her i landet er behov for at begrænse antallet af modtagesteder, således at fremtidige radiokæder kan etableres uden at forstyrre modtagningen.

Det er oplyst, at der i Storbritannien og Holland ikke gives nogen beskyttelse mod forstyrrelser fra radiokæder. Det samme gælder i Sverige for så vidt angår stationer, der etableres i henhold til radiolovens frie adgang til at etablere modtagere.

Spørgsmål nr. 5:

»Hvor mange husstande vil ikke få mulighed for tilslutning til hybridnettet, såfremt man som udgangspunkt holder sig til en tilslutningsgrænse på 250 husstande, men i øvrigt tager de småsamfund med, der naturligt ligger på hovedlinjerne?«

Besvarelse:

En modtagning af de bebyggelser under 250 husstande, som naturligt ligger på hybridnettets hovedlinjer, vil betyde en nedgang på ca. 5.000-10.000 husstande til ca. 390.000 husstande, som ikke får mulighed for tilslutning til hybridnettet.

Spørgsmål nr. 6:

»Hvor mange husstande vil ikke have mulighed for tilslutning til hybridnettet, såfremt man dækker alle lokalcentre, jfr. lov om kommuneplanlægning?«

Besvarelse:

Telefonselskaberne og P & T har i forbindelse med udarbejdelsen af hybridnettsrapporten drøftet problematikken vedrørende lokalcentre med planstyrelsen. Ifølge planstyrelsen har ikke alle landets kommuner udarbejdet planer, som fastlægger lokalcentre i